

## Ст. Филипов — Преврат.

### ОСОБЕН ЧОВЕК.

Генерал Ернрот не само не беше русин и православен, но той не владееше и никакви руски привички, с които толкова много парадират руските немци. Като стана бжлгарски военен министър, той се залови да чисти бжлгарската армия от руски офицери. Всички военни юристи и генерал — щабни офицери той накара да напуснат Бжлгария; принуди, да направи същото, и своя другар, полковник Тимлер. Тръгна по провинцията да инспектира дружините. В всеки почти гарнизон предложи на някои руски офицери да напуснат Бжлгария. Обикновено той на такива говореше: вие сте човек в преклонна възраст. Много малко ви остава да изслужите пжлна пенсия. Русия е широка. Кой как там служи, никой не забелезва и, не се интересува. А тук, в малката Бжлгария, всеки се интересува и следи за всички. И печатят, в всяка конституциона страна, е свободен. Утре или в други ден можете да се изложите на критика. А това нема да бжде хубаво за вас. Аз покорно моля да подадете прошение за уволнение от служба и да си заминете за Русия.

Услужливи хора на всичко това даваха гласност. В началото на 1881 год. генерал Ернрот се ползуваше с такава популярност, с каквата в началото на 1879 год. се ползуваше Дондуков — Корсаков.

В военното министерство генерал Ернрот остана сам с двама офицери, канцеларски тип, които бяха добри работници, но самс се ръководеха от стари канцеларски формули, от които неотстъпваха. В своето дело те не бяха в състояние да внесат никакво творчество.

Генерал Ернрот от ранна сутрин до късна вечер работеше в министерството. Започна да се оплаква от уморяване. Близките го убедиха, че колкото и да работи, самичек не може да свърши работата. За това трябва да си вземе помощник. Той се съгласи. И много оригинален избор направи: назначи подполковник Попов, като заобиколи много полковници. Вчерашните началници на Попова станаха негови подчинени.

### ЗАГОВОРНИЦИ.

Писарите в военното министерство бяха руски евреи, които получаваха по-голема заплата от бжлгарски подпоручик. В